

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Simonia: Et Ne Quid Pro Spritualibus exigatur, vel promittatur. Titulus
III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

Calumniator, si in accusatione defecerit, talionē recipiat, c. calumniator, 2. q. 3.

Calumnia, propter exemplum, grauius punienda: ne alij eadem facilitate ducti ad accusationes, vel nuntiationes profiliant, c. fin. ext. eod.

Calumniantes ad vindictam poscit similitudo supplicij, c. quisquis, 2. q. 8. c. qui calumniam, 5. q. 6.

Omnis, qui falsa intulerit, puniatur, & pro falsitate ferat infamiam, c. omnis, 5. q. 6.

Si quis falsum dixerit, vel personam innocentis falso crimine maculauerit, iuxta sacerdotis arbitriū diuturna poenitentia expurgetur, 5. q. 6.

Per delationē alteri nocere, Christiana charitati aduersatur. Delatores autem sunt, qui inuidiā produunt alios, c. delatori, extr. eod.

Aliud est, ex charitate aliorum crimina deferre: ut quos secreta admonitione corrigere non possumus, cōuictos iudicis sententia corripiat: atq; aliud insidiando falsa obycere, vel insultando vera facile exprobrare. illud enim charitatis, hoc impietatis est officium. Vnde prouerbum: Verba impiorum insidiantur sanguini, Os iustorū liberabit eos, c. qui ambulat, § sed aliud, 5. q. 5.

DE SIMONIA: ET NE QUID PRO
Spiritualibus exigatur, vel promittatur.

Titulus III.

Continuatio.

Crimen publici iudicij, ipsiusq; accusationis materia est: Simonix autē crimen, quod ceteris detestabilius, eò grauius Diuina traditiōe vtriusq; testamēti (vt ex varijs exēplis apparet) vindicatum fuit, c. eos qui per pecunias, c. sicut simoniaca, ex. eo, tit. &, c. qui studet, 1. q. 1. c. tāta est labes, ex. eo.

Quid est Simonia?

Simonia est, secundum Abbatem, in c. nemo, ext. eo. Rei spiritualis, vel spiritualibus annexæ, cum aliquo temporali facta commutatio.

Vnde dicitur Simonia

Simonia dicitur à Simone mago, qui primus hoc abominando crimine in nouo Testamento Diuine gratiæ pertinaciter repugnauit, sibiq; dānationem comparauit. Appellatur etiam cupiditas Giezitica, à Giezi seruo Elizei, qui primò in veteri testamento gratiam sanitatis vendidit Naaman principi militiæ Regis Assyriorum: in cuius facti pœnam, lepra, qua Naaman laborabat, afficiebatur, c. qui studet, 1. q. 1.

Quotuplex Simonia?

Duplex est. Aut conuentionalis, aut mentalis. Conuentionalis est, cum cōuentio, promissio, pactum, vel aliena conditio de cōmutanda temporali cōmoditate, pro spirituali re, interuenit, c. cum super, extr. de confes. Vbi etiā notat Abb. & c. sunt nonnulli, 1. q. 1. Mentalis dicitur studiosa dantis, aut recipientis, cupiditas, nudaq; intentio vendendi vel permutandi spiritualia, vel spiritualibus annexa, absq; vllò actu subsecuto, c. fin. extr. eod. c. ex multis, 1. q. 1.

Qua causa Efficiens?

Affectus animi, cupiditasq; & pactum vel promissio emendi, vendendi, vel alio modo cōmutandi spiritualia, vel spiritualibus annexa, d. c. fin. ext. eod. & c. etsi quæstiones, ext. eod. c. veniens, c. ex tua, extr. eod. & c. sicut Episcoporum, 1. quæst. 2.

Quæ Materia?

Spiritualia & spiritualibus annexa, quæ pro re temporali commutantur, vel munere aliquo conceduntur. Spiritualia sunt: vt, cōsecrationes, benedictiones, ordinationes, Sacramentorū distributiones, & q̄ habētur in c. nō satis, & c. cū in Ecclesie, ext. eo. Vbi Alexand. III. ex Concilio Turonen. & Lateranensi affert: Horribile nimis esse, vt in quibusdam ecclesijs perhibetur, q̄ pro consecratione vel cōfirmatione Episcoporū, benedictione Abbatū, & ordinatione quarūcūq̄ personarū ecclesiasticarū, introductione presbyterorū in ecclesiā: nec nō pro sepulturis, exequijs mortuorū, benedictionibus nubentiū, consecratione & distributione sacramentorū, munera requirātur, c. suā nobis, c. sicut tuis, c. cōsulere & c. sicut pro certo, ext. eo. Quæ aut̄ sint tēporalia spiritualibus annexa? Docet Paschalis Papa, c. si quis obiecerit, 1. q. 3. inquit: si quis obiecerit, non cōsecrationes emi, sed res, q̄ ex cōsecratione proueniunt, penitus desipere probatur. Nā cū corporalis ecclesia, aut Episcopus, aut Abbas, aut tale quid, sine rebus corporalibus in nullo pficiat, sicut nec anima, sine corpore, corporaliter uiuit: quisquis horum alteru vēdit, sine q̄ nec alterum prouenit, neutrū inuenditū derelinquit. Nullus igitur emat præbendā, vel ecclesiam, vel aliquid ecclesiasticum: nec pastellum nec pastum antea, nec postea pro huiusmodi soluat, d. c. si quis obiecerit, & vt notatur in c. 1. 1. q. 3.

Preciū vel munus in triplici genere est. Est. n. aliud munus ab obsequio, aliud à manu, & aliud à lingua, Munus ab obsequio est seruitus indebita impen-

impesa. Munus à manu pecunia est. Munus à lingua, fauor. c. sunt nonnulli, 1. q. 2. Sic totum quicquid homines habent in terra, omnia quorum domini sunt, pecunia vocatur: seruus, vas, ager, arbor, pecus, quicquid horum est pecunia dicitur. Hinc dicta, quia antiqui, quod habebant in pecoribus habebant, c. totum quicquid, 1. q. 3.

Qua Forma?

Cum res sacra, vel spiritualis pro munere, siue sit ab obsequio, siue à lingua, siue à manu, animo commutandi datur, vel recipitur, vel de ea danda vel recipienda tacitum, vel expressum pactum, vel promissio interueniat, simonia committitur. Quoniam in spiritualibus spiritualibusque annexis omnis conditio, omnis promissio, omneque pactum temporalis commoditatis simoniae crimen inducit, c. quælitum, ext. de rerum permutat. c. si. extr. de pact. c. quod pio, 1. q. 2. Vnde, si sine promissione, pacto, conditione, & animo permutandi quod pro re sacra vel spirituali offeratur, absque scrupulo simoniae prauitatis receptionem fieri posse, Inno. III. statuit, in c. tua nos, ext. eo. Quod & probatur in c. et si questiones, §. quod aut, c. veniens, c. ex tuæ, & c. si. ex. eo. In his tamen oblationibus considerandum esse, Hostiæ. existimat: 1. Quid offeratur? c. serui, dist. 19. 2. Quale offeratur? c. pen. & vl. dist. 49. 3. A quo offeratur? arg. c. in gradibus, 3. q. 8. 4. Pro quo offeratur? c. dictum est, 1. q. 1. 5. Qua intentione offeratur? c. in scripturis, 8. q. 1. c. officij, ext. de elect. 6. Quantum offeratur? c. Ananias, 17. q. 1. Et hoc est, quod Alex. III. in c. et si questiones, ex. eo. obscurius quodammodo asserit cum ait: In accipiendis vel dandis muneribus tria sunt maxime attendenda, personæ, scilicet dantis & accipientis, qualitas, quantitas muneris, & donatiōis tempus. Qualitas personarum: ut à quo? & cui? videlicet, an à paupere

908 ANALYS. IVRIS PONTIFICII
dinite) vel econuerso, siue à diuite locupleti da-
tum fuerit: æstimatio muneris & donationis: tē-
pus, si magni vel minoris pretij res data existat,
& an, instanti necessitate, seu alioj tempore, con-
feratur, &c.

Quis Finis?

Vt per tēporalia bona, spiritualia quis adipi-
scatur, fiatq; rei sacrę vel spiritualis cū munere
oblato cōmutatio, c. tua nos, §. licet aut, extr. eo.
& c. si. eod.

Qui Effectus?

Sicuti inter Simoniacos distinguiur: ita cū di-
stinctionis moderamine Simoniaci varijs pœnis
subijciuntur, vt refert Nicolaus Papa, in c. sta-
tuimus, vt sicut, & c. statuimus decretū, l. q. 1. nā
alij simoniacē ordinātur à simoniacis. alij simo-
niacē à nō simoniacis: alij nō simoniacē à simo-
niacis ordinātur. simoniaci simoniacē ordinati,
vel ordinatores, secūdū Ecclesiasticos canones à
proprio gradu decidūt, simoniaci quoq; simoni-
acē à nō simoniacis ordinati similiter ab officio
malè accepto remouētur. A simoniacis aut non
simoniacē ordinati, siquidē probare potuerint,
se cū ordinarētur, nescisse, eos simoniacos esse, &
q; tūc pro Catholicis habebātur in Ecclesia, mi-
sericorditer per man^o impositionē pro tēporis
necessitate in officio permanere cōcedūtur: si tñ
eos laudabilis vita cōmendet, c. statuimus, & c.
si qui, à simoniacis, l. q. 1. De ijs aut quos iusta ig-
norātia nō excusat, statuit Alexan. II. vt cōsecre-
tor & cōsecratus nō disparē dānationis sententiā
subeāt: sed vterq; deposit^o pœnitentiā agat, & pri-
uat^o propriā dignitate persistat, c. de cetero, l. q. 1.
Secundus. Quōd si simoniacus non ordinē sed
benefi-

beneficium Ecclesiasticum, putà, præbendam, vel prioratum seu decanatum, aut honorè vel dignitatem execrabili ardore auaritiæ, per pecuniam acquirere contendit, perpetua infamiæ nota tenetur, c. fin. 1. q. 3.

Tertius effectus est. Canonice purgationis onus, quod imponitur simoniaco, si quidem crimen manifestum est: non tamen inde simoniaci conuicti vel confessi fuerint. Sed tantum publica laborant infamia, c. de hoc, & c. insinuatum est, extr. de simo.

Quartus effectus est. Depositiõ & remotio ab ecclesia. Sicuti enim simoniaca pestis, vt ait Lucius Papa, sui magnitudine alios morbos vincit: ita sine dilatione mox vt eius signa per aliquam personam claruerint (modò appareat, ob criminis euidentiã simoniacos se purgare canonicè non posse) dantes & recipientes de Ecclesia Dei eliminari, & repelli debent, c. sicut simoniaca, & c. consulere, extr. eod. & c. quos constiterit, 1. q. 1. Et nota, q̄ tanta labes sit huius criminis, vt etiã serui aduersus dominos, meretrix & quilibet criminosi admittantur ad accusa. c. tanta labes, ex. eo.

Quintus effectus est. Suspensio, & restitutio muneris exacti & recepti aliquãdo duplicati, textus est in c. veniens, & c. audiuius, extr. eod. & c. si quis dator, 1. q. 1.

Quintus est. Infidelitas. Cùm enim omnis auaritia idolorum sit seruitus: quisquis hæc & maxime in dandis ecclesiasticis honoribus vigilanter nõ præcauet, infidelitatis perditioni subijcitur: etiã si tenere fidẽ verbis (q̄ negat factõ) videatur, c. cū omnis, c. vetũ est, §. his ita, & c. Petrus, 1. q. 1.

Ultimus

Ultimus effectus est. Perpetua dānatio: si simonia-
cus in hoc crimine perseveret, nec resipiscat, c. si
quis dator, 1. q. 3. c. quos cōstituerit, & c. ventū est,
1. q. 1.

Quæ Affinia?

Crimen auaritiæ, ambitus, vsura, furtum. Nā
simoniæ crimen in Canone vocatur ardor auaritiæ,
c. si quis p̄bendas, 1. q. 3. Et simoniacus cōpa-
ratur furi, c. ordinatiōes, 1. q. 1. Et deniq; simonia
assimulatur crimini vsurarū, Hostiens. §. quali-
ter, eod. tit. Sicuti etiā per ambientis petitionem
eam fieri contingit, c. sicut Episcoporum, 1. q. 2.
in verbis: q̄ non ex ambiētis petitione processit.

Quæ Contraria?

Gratia gratis data. Vnde Leo Papa, inc. 2. 1. q.
1. Gratia, si nō gratis datur, vel accipitur, gratia
non est: simoniaci autē non gratis accipiunt, igitur
gratiam, quæ maximē in ecclesiasticis Ordini-
bus operatur, nō accipiunt: si nō accipiunt nō
habent: si autē non habent, nec gratis nec nō gra-
tis cuiq; dare possūt, & c. gratiā, 1. q. 1. Oblatio vo-
luntaria absq; vlla cōditione, pacto, vel promi-
sione, c. tua nos, & c. etsi quæstiones, ext. eo. perni-
tiosa cōsuetudo, c. ea quæ, extr. eod.

AXIOMATA ET SENTENTIAE.

*Quæ malo inchoantur principio, non peraguntur bono
exitu, c. principatus, 1. q. 1.*

Quod nō habeo, dare nō possū, c. qui perfectionē, 1. q. 1.

*Non superadificatur bonum opus, vbi Christus fun-
damentum non est, c. cum Paulus, 1. q. 1.*

*Sicut Sol pertransiēs sordida loca, nō cōtaminatur: ita
Sacramēta, administratione improborū clericorū ineffi-
cacia nō redduntur, c. si iustus, 1. q. 1. & c. nōne, 1. q. 1.*

Charitas, quæ operit multitudinē peccatorū proprium

donum est Catholica vnitatis, & pacis, c. multa, 1. q. 1.

Simoniacorum sacramenta effectu gratia carent, licet enim vera sint quò ad formam, inania tamè & falsa sunt quantū ad effectū: cū non possint in cordibus hominum gignere, vel incendere celestem gratiam, c. sicut Eunuchus, 1. q. 1. cōtrariū videtur dici in c. statuimus, vt sicut, & sicut, 1. q. 1. Sed distingue inter Sacramenta, quæ sunt necessitatis, & quæ dignitatis, vt ibid.

Tantò grauiora sunt delicta, quantò diutius infelicem animam tenuerint alligatam, c. cū in ecclesia, ext. eod.

Diurnitas temporis nō diminuit peccata, sed auget, c. non satis, ext. eod.

Munere inuisibilis gratia quæstibus nō sunt cōparanda, c. quicquid, 1. q. 1.

Quibus sua sufficiunt, ecclesie alimentis non sustentantur, c. pastor, & c. si quis, 1. q. 2.

Quod pro necessitate temporis, statutū est, cessante necessitate, pariter cessare debet, c. quod pro, 1. q. 1.

Vilissimus reputāndus est, nisi præcellat scientia, & sanctitate, qui est honore præstātor, c. vilissimus, 1. q. 1.

Baptismus, siue per bonū, siue per malū ministrū administratur, reiterari nō debet, c. dedit, et c. hāc regul. 1. q. 1.

Dū verbū accedit ad elemētū sit sacramētū, c. 55. 1. q. 1.

Sine fide & charitate, nec euangelium habetur, nec profunt aliqua bona, c. Marcion, 1. q. 1.

Non meritis hominū, sed veritate Spiritus sancti peccata remittuntur, c. vt euidenter, & c. multi, 1. q. 1.

Sicut simoniaca pestis, sui magnitudine alios morbos vincit: ita sine dilatione mox, vt eius signa per aliquā personam claruerint de Ecclesia Dei simoniacus eliminari & repelli debet, c. sicut simoniaca, ext. eod.

Simoniacum est, pro temporali obsequio beneficium Ecclesiasticum promittere, c. cum essent, extr. eod.

In accipiendis vel dandis muneribus, tria attendenda sunt maxime, persona scilicet dantis, & recipientis qualitas. Quantitas muneris & donationis tempus, c. et si quaestio, ext. eod.

Non solum à malo, sed ab omni specie mali, est abstinendum, c. audiuimus, extr. eod.

Sacramenta libere sunt conferenda: cogit tamen Ordinarius laicos, obseruare laudabiles consuetudines, c. ad Apostolicam, extr. eod.

Simplicitas & ignorantia in illis, qua sunt iuri, neminem excusant, c. quoniam, extr. eod.

Simonia est, dare pecuniam, pro administratione rerum spiritualium, seu Ecclesiasticarum habenda, & dantes & recipientes simonia damnatio inuoluit, c. consulere, eo.

Is qui ordinatus fuerit, si non ex pacto neque exactus ac petitus, post acceptas chartas, & pallium, offerre aliquid cuiuslibet ex clero gratia tamen modo causa voluerit, permittitur: quia eius oblatio nullam culpam maculam ingerit, quae non ex ambietis petitione processit, c. sicut episcopatum, 1. q. 2.

NE PRAELATI VICES SVAS
vel Ecclesias, sub annuo censu concedant.

Titulus IIII.

Continuatio.

Concessio iurisdictionum & ecclesiarum sub praecio, vel annuo consensu, species simoniae est, arg. ex multis, 1. q. 3.

*Quae Forma concessionis, ut inducat Simoniae vitium?
Si ita concedatur: Exercebis, talem iurisdictionem,*